

THE שמונה עשרה EXPERIENCE

It should be mandatory that all students receiving a Jewish education be given a course on the meaning of the structure and wording of שמונה עשרה. Why? because שמונה עשרה represents the only prayer that חז"ל created to substitute for the עבודה in the בית המקדש. It is for this reason that חז"ל use the term תפלה as a synonym for שמונה עשרה. Furthermore, חז"ל intended שמונה עשרה to be a complete תפלה. When you study the structure and wording of שמונה עשרה, you are witnessing the birth of the תפלת סידור. תפלת מנחה, through its brevity, proves this point. תפלת מנחה further reveals the first step that חז"ל took in supplementing שמונה עשרה; i.e. adding one chapter of תהלים. It is no coincidence that the first step that חז"ל took in supplementing שמונה עשרה in תפלת מנחה was to add one chapter of תהלים:

מסכת שבת דף קיח' עמ' א'-אמר רבי יוסי: יהא חלקי מגומרי הלל בכל יום. איני? והאמר מר: הקורא הלל בכל יום הרי זה מחרף ומגדף? כי קאמרינן, בפסוקי דזמרא.

Translation: Rabbi Yossi said: may I be among those who recite all of Hallel each day. Is that so? Did not Mar say: whoever recites Hallel each day is a heretic? What did Rabbi Yossi mean? Let me be among those who recite the last chapter of Tehillim each day.

That שמונה עשרה is the center of every תפלה is attested to by the fact that all other parts of תפלת שחרית are supplementary. ברכות שבה are ברכות השחר. We are required to recite those ברכות whether or not we are reciting תפלת שחרית. לימוד קרבנות are פסוקי דזמרה. קרבנות replaces the act of bringing the קרבנות; i.e. studying the קרבנות is simply an expansion of the one chapter of תהלים that first introduced שמונה עשרה. קריאת שמע stands on its own as an independent מצוה. One is not required to recite קריאת שמע just before שמונה עשרה in order to fulfill the מצוה of קריאת שמע nor the מצוה of תפלה. It is clear from the משנה in מסכת ברכות¹ that the original practice was to recite קריאת שמע in the morning at a time when it was too early to recite שמונה עשרה. קריאת שמע was then repeated just before שמונה עשרה as לימוד תורה and in order to comply with a rule that was later promulgated; i.e. סמיכת גאולה לתפלה. ברכות קריאת שמע need not be recited in order to fulfill the מצוה of קריאת שמע². The ברכות of יוצר המאורות and אהבה רבה just like ברכות השחר serve the same function as ברכת התורה. קריאת שמע just before אהבה רבה.

1. משנה מסכת ברכות פרק א משנה ב
2. שולחן ערוך אורח חיים סימן ס' סעיף ב'

ברכות השחר was instituted for those who did not recite ברכות התורה as part of ברכות השחר. לימוד התורה that follows תחנון (ובא לציון) קדושה דסדרא was intertwined within תפלת שחרית. That leaves שמונה עשרה standing alone as the center and focal point of תפלת שחרית and of all the תפילות.

The physical acts that play a role in the שמונה עשרה experience further distinguish שמונה עשרה from all other תפילות. They are: walking three steps before and after reciting שמונה עשרה and bowing before and after the first and next to last ברכות. Physical acts are required by the גמרא only for שמונה עשרה. The physical acts that were added by ה"ל make the שמונה עשרה experience one that involves both our גוף, our physical being and our נשמה, our spiritual being. The words that we recite and the כונה that we need to possess while reciting the words represent our נשמה. In no other part of the תפילות do we involve both our physical and spiritual beings. It is no coincidence that תחנון which is an extension of שמונה עשרה also includes a physical act, נפילת אפיים. The purpose of תחנון is to be the avenue by which we express ourselves spontaneously and in our own words. We do so while combining physical acts with spiritual acts and involve both our גוף and נשמה.

Consider further that the physical act of taking three steps before reciting שמונה עשרה represent our entering to stand before the רבנו של עולם with both our גוף and נשמה. In no other part of the תפילות do we perform a physical act which represents our entering to stand before the רבנו של עולם.

One last element distinguishes שמונה עשרה from the other parts of the תפילות; i.e. the practice of תפלה בציבור. In no other part of the תפילות do we apply the rule of ברוב עם הדרת מלך. Is there any additional reward for fulfilling the מצוה of קריאת שמע with the מצוות of ציבור? No. The same question and answer can be asked and answered for the מצוות of לימוד תורה and ציצית, תפילין. שמונה עשרה is unique in that the מצוה is enhanced by performing it בציבור. This is something that all of us need to consider if we should ever enter shul late. Because of the need to recite שמונה עשרה בציבור, most of the תפילות in תפלת שחרית can be skipped so that we may recite שמונה עשרה together with the ציבור.